

Sygnatura akt VI Ka 511/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 sierpnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk (spr.)

Sędziowie: Kazimierz Cieślukowski

Arkadiusz Łata

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale Joanny Szlosar-Meller Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2019 r.

sprawy skazanego **B. B. (1)** ur. (...) w G.

syna R. i J.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 marca 2019 r. sygnatura akt IX K 1651/18

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt VI Ka 511/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach rozpoznał sprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec B. skazanego wyrokami:

I. nakazowym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 16 października 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 1278/12 za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk popełniony w nocy z 1 na 2 lipca 2012 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody i zasądzone koszty procesu; kara ograniczenia wolności została wykonana;

II. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 października 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 985/14 za przestępstwo z art. 59 ustęp 1 i 2 w związku z art. 59 ustęp 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 kk popełniony w okresie od grudnia 2012 roku do lutego 2014 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, oddano oskarżonego pod dozór kuratora, orzeczono przepadek korzyści majątkowej w kwocie 1865

złoty, orzeczono przepadek dowodu rzeczowego; postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 14 grudnia 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt XIII Ko 7997/17 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania w dniach 19, 20 i 21 lutego 2014 roku; kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

III. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 1/15 za przestępstwo z art. 233 § 1 kk i art. 234 kk w związku z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 17 czerwca 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, orzeczono grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 20 złotych, oddano oskarżonego pod dozór kuratora sądowego, zasądzono koszty procesu, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29 listopada 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt XIII Ko 7985/17 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem łącznym z 20 marca 2019 roku sygnatura akt IX K 1651/18 o r z e k orzekł, że:

1. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy skazanemu B. B. (1)

- karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 października 2014 roku w sprawie IX K 985/14,

- karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 kwietnia 2015 roku w sprawie IX K 1/15

i orzeka wobec niego karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej wobec skazanego w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania w sprawie IX K 985/14, to jest w dniu 19 lutego 2014 roku, 20 lutego 2014 roku i 21 lutego 2014 roku oraz okres odbywania kary w sprawie o sygn. akt IX K 1/15;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. ustala, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym, podlegają odrębnemu wykonaniu;

4. na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym ary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 16 października 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 1278/12;

5. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od wydatków postępowania o wyrok łączny, obciążając nimi Skarb Państwa.

Obrońca skazanego w wywiedzionej apelacji zarzucił rażąco niewspółmierność kary łącznej, wnosząc o zmianę wyroku i orzeczenie kary

z zastosowaniem zasady absorpcji ewentualnie o ile zajdą ku temu przesłanki o uchylenie wyroku i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania Sadowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy przeprowadził w niniejszej sprawie pełne postępowanie

w zakresie koniecznym dla prawidłowego orzekania, trafnie rozpoznał skazania, które należało poddać badaniu, prawidłowo zastosował stan prawny.

Nie budzi wątpliwości, że w procesie orzekania kary łącznej nie podlegają badaniu i ocenie: stopień winy i społecznej szkodliwości zachowań skazanego, za które orzeczone zostały kary jednostkowe, te okoliczności, jak i wówczas istniejące wymogi prewencyjne, miały na uwadze Sądy orzekające w sprawach jednostkowych.

Oczywistym jest też, że wyrok łączny służy racjonalizacji wykonywania kary, niemniej nie rozumianej jako łagodzenie, lecz jako takie ukształtowanie wymiaru, które pozwoli na realizację jej celów, również wychowawczych, przy tym nie może w sobie nieść cech darowania kary, czy też zastępować instrumentów prawa wykonawczego. Równocześnie jednak kara łączna orzekana w wyroku łącznym stanowić ma swego rodzaju podsumowanie działalności przestępczej skazanego, ale

i jego postawy po popełnieniu przestępstw oraz w realizacji względów szczególnoprewencyjnych wskazanie pozytywnego celu i perspektywy powrotu do społeczeństwa, przy równoczesnym przestrzeżeniu przed dalszym naruszaniem porządku prawnego, z czym związana jest nieuchronność kary, wielokrotnie mogącą powodować wieloletnią eliminację z życia społecznego i rodzinnego.

Taki cel wynika z wprowadzonego art. 85a kk, wedle którego orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Podkreśla się przy tym w orzecznictwie, że użycie w art. 85a kk zwrotu „przede wszystkim” wskazuje, że aktualne pozostają także tzw. szczególne dyrektywy wymiaru kary łącznej, nakazujące uwzględnianie związku przedmiotowo-podmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, natomiast stosowanie zasady pełnej absorpcji lub pełnej kumulacji wskazane jest tylko w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych istnieniem takiego ścisłego związku lub jego zupełnym brakiem (wyrok SA

w K. z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. II AKa 575/17, LEX nr 2480855). Uprzednio również wielokrotnie wskazywano, że zastosowanie absorpcji może mieć miejsce w sytuacjach szczególnych. Sąd odwoławczy podziela to stanowisko, w szczególności chodzi o tego rodzaju okoliczności, gdy istnieje istotna dysproporcja przy wymiarze kar jednostkowych, czy też tego rodzaju, że waga naruszeń prawa pozwala ocenić, iż charakter jednego ze skazań jest na tyle dominującym, że inne pozostają niejako w jego cieniu. Z taką sytuacją w wypadku B. B. (3)

z pewnością nie mamy do czynienia, dlatego Sąd I instancji nie stosując zasady kumulacji, prawidłowo ocenił, że należało orzec karę łączną z uwzględnieniem zasady absorpcji. Za tym przemawiał zbliżony czas popełnienia przestępstw, ale jednak skierowanych przeciwko różnym dobrom prawem chronionym. Pozytywna opinia z zakładu karnego stanowi o ostrożnie pozytywnej prognozie społeczno- kryminologicznej, ale z pola widzenia nie można tracić i tego, że przestępstw, za które skazanemu wymierzono kary podlegające łączeniu dopuścił się po skazaniu za inne rodzajowo przestępstwo, ani tego, że we wszystkich trzech skazaniach orzeczono wobec niego kary o charakterze wolnościowym, czego nie wykorzystał.

Mając powyższe na uwadze orzeczono o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy, zwalniając skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego.